

अभियज्ञगाथा zu streichen.
 अभियाति HALĀJ. 2, 300.
 अभियान (von या mit अभि) n. 1) das Herankommen. — 2) Angriff MBh. 3, 667. अभियाने मतिं चक्रे हृपद् प्रति 5, 7438.
 अभियायिन् hingehend zu: निम्नाभि° KATHĀS. 64, 149.
 अभियोक्त्र 1) genauer Angreifer; vgl. noch MBu. 12, 8200.
 अभियोग 1) Anstrengung, Fleiss, Bemühung Verz. d. Oxf. H. 207, a, N. 3. vielleicht Bewerbung: अभियोगतश्च कन्याप्रतिपत्तिः 213, b, 36. एकपुरुषाभियोग 35.
 अभियोद्य adj. angreifbar: सुखाभि° leicht anzugreifen Spr. 3158.
 अभिरक्षा (von रक्ष् mit अभि) n. das Schützen: गुरुद्वारभि° MBh. 13, 2289. पेशार्चमाभि° KATHĀS. 62, 200.
 अभिरक्षा (wie eben) f. dass.: मूलाभि° VARĀH. BRH. S. 93, 61.
 अभिरति 1) पशसि Spr. 2823, v. l. für अभिरूचि.
 अभिराधन (von राध् mit अभि) n. das Zufriedenstellen Jmdes (gen.) MBh. 3, 17041. 17045. 17045.
 1. अभिराम 1) adj. BHĀG. P. 11, 30, 30. — 2) m. Gefallen an: तपोधर्माभि° R. GORR. 2, 116, 5.
 अभिरामप्रपत्ति m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 15.
 अभिराममाण n. Titel eines Dramas Verz. d. Oxf. H. 137, b. 138, a.
 अभिरूचि lies Gefallen an (loc.) und füge hinzu: पिश्रुनवाक्येषु Spr. 2750. दंपत्ये BHĀG. P. 12, 2, 3. अन्नाभि° Appetit Suçr. 2, 136, 9.
 अभिरूचित m. N. pr. eines Fürsten der Vidjadhara KATHĀS. 32, 64.
 अभिरूपवत् adj. = अभिरूप schön MBh. 3, 10070.
 अभिरौरुद् Z. 2 lies सौपश्य°.
 अभिलङ्घन das Uebertreten, Zuwiderhandeln: शास्त्राभि° MBh. 13, 2194. Wohl fehlerhaft für अतिलङ्घन.
 अभिलङ्घिन् adj. übertretend, zuwiderhandelnd: गुरुशास्त्राभि° MBh. 13, 4964. Wohl fehlerhaft für अतिलङ्घिन्.
 अभिलषणीय (von लष् mit अभि) adj. wonach man verlangen soll, wünschenswerth Spr. 3935.
 अभिलष्य (wie eben) adj. zu dem oder wohin man sich hingezogen fühlt Spr. 3530.
 अभिवर्णन (von वर्ण् mit अभि) n. Beschreibung, Schilderung KATHĀS. 123, 165.
 अभिवर्ष m. Regen BHĀG. P. 12, 9, 11. अमृताभि° 11, 19, 9.
 अभिवर्षण adj. regnend: कामाभि° BHĀG. P. 12, 10, 33.
 अभिवर्षिन् lies regnend und füge BHĀG. P. 10, 78, 38 hinzu.
 अभिवाञ्छा (von वाञ्छ् mit अभि) f. das Verlangen nach KATHĀS. 37, 72.
 अभिवाद 2) MBh. 12, 9972 = Spr. 3410; die ed. Bomb. अति°.
 अभिवाद्नीय adj. 1) zur Begrüssung in Beziehung stehend: नामन् Begrüssungsname, derjenige Name, bei welchem man sich nennt, wenn man Jmd begrüsst, ĀÇV. GRH. 1, 13, 8. GOV. 2, 10, 19. — 2) der Begrüssung würdig MBh. 3, 10035.
 अभिवाद्य 1) zu begrüßen HALĀJ. 2, 243. भवतानभिवाद्यो ऽकृमभिवाद्यो भवान्मया MBh. 3, 10038.
 अभिवान्यो f. (sc. गौ) = अभिवान्यवत्सा TBr. 1, 6, 8, 4. — Vgl. निवान्यवत्सा.

अभिवामसु n.: अङ्गिरसामभिवामःपरिवाससो द्वे N. zweier Sāman Ind. St. 3, 201, b.
 अभिवाह् (von वह् mit अभि) m. das Heranfliessen: °तम् TS. 6.6, 5.4.
 अभिविक्रम (अ + वि) adj. mit grossem Muthausgestattet R. 7, 39, 2. 21.
 अभिविधि, आ मर्यादायाम् ist bis exclusive, आ अभिविधौ bis inclusive; vgl. noch Vop. 2, 19.
 अभिविषय्यु adj. BHĀG. P. 10, 87, 49. Schol.: अभितो विगतव्यवहाराः पण व्यवहार इत्यस्य रूपं पाण्युतिरिति ऐहिकामुष्मिककर्मरहिता इत्यर्थः.
 अभिविवृद्धि (von वर्ध् mit अभि) f. das Gedeihen, Segen VARĀH. BRH. S. 43, 67.
 अभिविशङ्किन् (von शङ्क् mit अभि) adj. sich fürchtend: सर्वतः Spr. 4321.
 अभिवृत्ति (von वर्त् mit अभि) f. das Herankommen TBr. 1, 4, 6, 3.
 अभिवृद्धि Wachstum VARĀH. BRH. S. 35, 16. Gedeihen: पशोधर्माभि° 36, 1. तत्राभि° MBh. 1, 2463. राश्याभि° 6646.
 अभिव्यक्ति. कुर्वत्यकाले ऽभिव्यक्तिं न कार्यापेक्षितो बुधाः KATHĀS. 36, 134. अभिव्यक्तिं स पाति चेत् wenn er sich offenbart 64, 85. SĪH. D. 96, 10. 122, 1.
 अभिव्यञ्जक, यस्य गहनतणं प्रोक्तं पुंसो वर्षाभिव्यञ्जकम् BHĀG. P. 7, 11, 35. 41, 24, 18. तस्याभिव्यञ्जकं इवम् symbolisch bezeichnend Verz. d. Oxf. H. 91, b, 7.
 अभिव्यादान lies das Verschlingen, Verschlucken (eines Vocals).
 अभिव्यापिन् (von व्याप् mit अभि) adj. durchdringend DAÇAR. 1, 12.
 अभिशंसिन्, मिथ्याभि° auch R. GORR. 2, 109, 58. BHĀG. P. 10, 8, 35.
 अभिशङ्का 2) जलमित्यभिशाङ्क्या aus Besorgniss, dass es Wasser sei MBh. 2, 1664.
 अभिशङ्किन adj. misstrauend, kein Vertrauen setzend in, nicht glaubend an: अग्नौ ऽन्वेनाभिशाङ्किनः MBh. 1, 1360. सर्वाभि° 3, 12628. 13, 2197. धर्माभि° 3, 1157, v. l. 1166.
 अभिशङ्क्य adj. dem man misstraut, woran man nicht glaubt, verdächtig: धर्मो यस्याभिशाङ्क्यः स्यात् MBh. 3, 1167. अनभिशाङ्क्यश्च यथा माता यथा पिता zu dem man vollkommenes Vertrauen hat 2, 190.
 अभिशाप vgl. मिथ्याभिशाप.
 अभिप्रुन (अ + प्रुन) adj. °तर im Vortheil —, in der Oberhand befindlich, von einem Ringer TBr. 1, 7, 4, 6.
 अभिप्रुङ्ग 1) Berührung, Verbindung (संसर्ग) HALĀJ. 3, 59. das Sichhingeben einer Sache (= अभिनिवेश Schol.) BHĀG. P. 10, 90, 11. — 3) HALĀJ. MBh. 1, 7297. 12, 11002. मिथ्याभि° 13, 4560. — 7) HALĀJ. MBh. 3, 468 (= पराभव oder दुःख Schol.). 3, 7434 (= पराभव Schol.). Man konnte noch Demüthigung hinzufügen.
 अभिप्रुङ्गिन् adj. (dem Feinde) eine Niederlage bebringend, demüthigend MBh. 4, 2108. = शत्रुपराजयसमर्थ Schol.
 अभिषव 1) a) उपास्यभि° und मरुाभि° s. u. मरुाभिषव.
 अभिषेक 3) तीर्थाभि° BHĀG. P. 10, 78, 17. — Vgl. मरुाभिषेक und मरुाभिषेक.
 अभिषेक्तव्य adj. zu weihen KATHĀS. 110, 67. fg.
 अभिषेचन auch überh. Besprengung, Uebergießung: किं तस्य पुष्कर-जलैरभिषेचनेन MBh. 1, 655. BHĀG. P. 11, 27, 35.
 अभिषेचनीय 1) b) अभिषेचनीये ऽङ्गि zur Weihe bestimmt MBh. 2,